Mizah

Rus Siyaseti
Tarihin Tablolarını Diriltiyor...

Çar — Teşekkür ederim, ben yaşamıyorum amma, sayenizde siyasetim yaşıyor !

FIKRALAR

Tecrübe

Meyhanede bahse tutuşdular :

— Şu adamı görüyormusun ? bir fıçı birayı içer.

— Amma yaptın ha ! Beş lira bahse girerim ki içemez.

Adamı çağırdılar. İddiaya girişen :

— Bir fıçı birayı içebilirsen beş lira var, dedi.

Adam :

— Bir dakika müsaade, diyerek dışarı çıktı.

Beş dakika sonra geldi ve bir fıçı birayı içti. O zaman bahsi kaybeden adam sordu :

— Bir az evvel dışarı neye çıktın ?

— Evvelâ bir fıçı su içip tecrübe ettim... !

Uğursuz

Profesör Şükrü Baban tavla oynuyordu. Yanına (Yeni Sabah) gazetasi sahibi Cemaleddin Saraçoğlu geldi.

Şükrü Baban'ın karşısındaki adam bir çift attı ve onu mars etti, Şükrü Baban Cemaleddine :

— Yahu, dedi. Sen ne uğursuz adamsın. Yüzünü görür görmez mars oldum.

Aradan pek az geçti. Oyun devam ediyordu. Yeni Sabah'ın idare müdürü telaşla gazinodan içeri girdi :

— Aman efendim, dedi Şimdi tebliğ ettiler. Gazetemiz kapatıldı.

Cemalettin Saraçoğlu, Şükrü Baban'ın yüzüne baktı:

— Gördün mü, dedi. Hangimiz daha uğursuzuz. Sen benim yüzümü gördün, nihayet bir oyun kaybettin. Halbuki ben, senin yüzünü gördüm: Koca bir gazete elimden gidiyor!

Yerine gelen söz

Meşhur lokantacı Pandeli, evine veresiye yemek istiyen anaforculardan birine kulak asmamış, gönderdiği adamı eli boş olarak geri çevirmişti.

Küçük dağları kendisinin yarattığını, sözünün her tarafta geçeceğini sanan anaforcu fena halde içerledi, etrafında bulunanlara bağırdı :

— Alacağı olsun o Pandeli denen herifin ! Yemeklerini eşeklere yedireyim de görsün.

Onun bu sözünü Pandeliye yetiştirdiler, hiç istifini bozmadı :

— Yapsın da görelim !

Dedi.

Aradan bir kaç gün geçmişti. Anaforcu, bir kaç arkadaşı ile beraber Pandeliye geldi. Yanında, veresiye yemek aramadığı gün söylediği sözleri dinleyen adam da vardı.

Yemekten sonra anaforcu elini cebine attı, hesabı gördü. Pandeli büyük bir nezaket içinde ellerini uğuşturarak :

— Yaman adamsın be dedi. Söylediğini yaptın !

Ayşe hanımın midesi

İhtiyar doktor, oğlunu da doktor olarak yetiştirmiş ve diplomasını aldığı gün yerini ona bırakarak istirahate çekilmişti.

Bir müddet sonra oğlu, babasını ziyarete gitti

İhtiyar doktor :

— Ee.. ne var, ne yok, anlat bakalım. Müşteriler nasıl ? diye sordu

Genç doktor sevinçle :

— Sorma. baba, dedi. Öyle muvaffak oldum ki ! Hatta, senin senelerdenberi tedavi ettiğin Ayşe hanımın mide hastalığını bile iyi ettim.

Babası bir çığlık attı :

— Ne yaptın oğlum ? Sen bu on senelik tahsilini Ayşe hanımın midesi sayesinde yaptığını unuttun mu ?

Reklâm

Halil Lûtfi Samatyadaki bir arsasını satmak istiyordu. İlânat acentesine geldi. Kemal Salih ona öyle güzel bir ilân yazdı ve arsayı öyle ballandıra ballandıra tarif etti ki, nihayet Halil Lûtfi dayanamadi :

— Dur birader, dedi. Ben arsayı satmaktan vaz geçtim.

— Niçin !

— Yahu, senelerdenberi ben böyle bir arsa bulsam da alsam derdim. Meğerse böyle güzel bir yerim varmış da benim haberim yokmuş...

Kolay vazife

Doktor Fahri Can'la profesör Mükrimin Halil konuşuyorlardı.

Mükrimin Halil, tatil devresinin bitmek üzere olduğunu, yakında Üniversitenin açılacağını ileri sürüyor:

— Ah, diyordu. Öyle bir vazife istiyorum ki, kat'iyyen işi olmasın, her gün bacağımı uzatayım, keyfime bakayım.

Doktor Fahri Can kısık bir sesle cevap verdi:

— Öyle bir vazife var, fakat bilmem sen kabul eder misin?

Mükrimin Halil, yerinden sıçradı:

— Aman, dedi. Nerede bu vazife?

Fahrettin Can gülümsedi:

— Nerede olacak, dedi. Üniversitede Mükrimin Halil'in doçentliği !

Çare

Mişon, oğlu Salamonu Amerikaya tahsile yollamıştı. 2 ay sonra Salamon'dan bir mektup geldi :

" Parasız kaldım. Arkadaşım da yok. Ne yapayım ? "

Mişon derhal bir telgraf çekti :

" Çabuk arkadaş bulmağa bak ! "

Duyduklarım

Yahudi Fıkraları :

Kurnazlık ve ihtiyat

Mişon oğlu Salamonu Hayat Bilgisi dersinden imtihan ediyordu.

— Kurnazlık ve ihtiyat nedir, oğlum ? diye sordu.

Salamon cevap verdi :

— Tramvayda parasız gitmek kurnazlıktır.

— Aferin !. Peki ihtiyat ?

— Dönüşte ayni tramvaya binmemek..!

Bir dakika

Salamon öbür dünyaya göç etmişti. Ahretin kapısında herkesin günâhını, sevabını hesaplayan muhasebecibaşı ile karşılaştı. Ahbaplık etmek için :

— Siz hayli zamandanberi bu işlerinizde galiba değil mi ? diye sordu

— Evet. Fakat biz burada bir milyon seneyi bir dakika bir milyon lirayı bir lira sayarız.

Salamon'un gözleri sevinçle açıldı :

— Lütfen bana bir lira borç verirmisiniz ?

— Hay hay. Yalnız bir dakika bekliyeceksiniz.

Tencere yuvarlandı...

Abraham, Raşel'le evlenmeğe karar vermişti. Bu kararını kıza mektupla bildirdi ve cevabını telefonla vermesini istedi. Çünkü kabul veya red cevabını bir an evvel alıp işini ona göre tutmak istiyordu.

Kızın mektubu eline aldığı günü hesapladı ve ogün telefon başından ayrılmadı. Öğle oldu, akşam oldu, gece o Cevap yok Nihayet saat dokuz buçukta cevap geldi : Kabul.

Abraham bunu arkadaşı Mişon'a anlattığı zaman, Mişon :

— Vallahi, dedi ben olsam beni bu kadar bekleten kızla evlenmem.

Abraham cevap verdi :

— Yooo, bilâkis ! Bu tam benim istediğim gibi bir kız : Ucuz olsun diye, telefon etmek için geceyi bekledi.

SAYI: 9 CİLT: 1 Fiatı 15 Kuruştur 6 EYLÜL 1946

Mizah

Çıkaran:
RAMİZ GÖKÇE

ABONE:
Seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Posta Kutusu: 255

o HER CUMA GÜNÜ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ, MEMLEKET MECMUASI o

BAŞ KÖŞEDEN

Maksat, caka

Bu harbin sonunda demokratlık iddiasına başlıyan Sovyet Rusya, zabıta teşkilâtına sıkı bir emir vermiş: bundan sonra halka, rıfk ile muamele edilecektir.

Bir tünel başında halk kuyruk olmuş sıra beklerken içlerinden ihtiyar bir kadın şiddetle aksırmış:

— Hapşu!

İnzibatı temine memur jandarma, etrafına dehşetle bakınmış, gök gürültüsünü andıran bir sesle bağırmış:

— Kim hapsırdı?!

Derin bir sükût. Jandarmanın bu dehşetli halinden sanmışlarki: Hapsırmak bir suçtur. O sualini ayni dehşetle tekrarlamış:

— Kim hapsırdı diyorum size?!

İhtiyar kadın bakmışki: hiç günahı olmıyan biri nara yanacak: ortaya çıkmış, korku ve tereddüt içinde:

— Ben!

Dinebilmiş. O zaman jandarma, ihtiyar kadının sırtını okşamış:

— Çok yaşa ana! demiş.

En basit işlerde bile insanın tazını yüreğine getiren Slav yüksek atışına, harp bittiği günden beri bütün milletler alıştı. Başlangıçlar daima: Hort zorlu oluyor, neticeler daima mülayim.

Hani enlipüfden bir pehlivana sormuşlar:

— İsmin ne?

— Mülayim.

— Sanki sert olsan ne yaparsın?

Boğazlar meselesinde de hükümetimizin ve Birleşmiş Milletlerin aldığı kat'i tavır, Rus diplomasini tüneldeki jandarma neferine çevireceğine, ilk gürleyişlerin sonunda sırtımız okşanarak:

— Çok yaşa!

Denileceğine şüphe etmiyorum.

Mizahçı

Falih Rıfkı Atay gene döktürüyor...

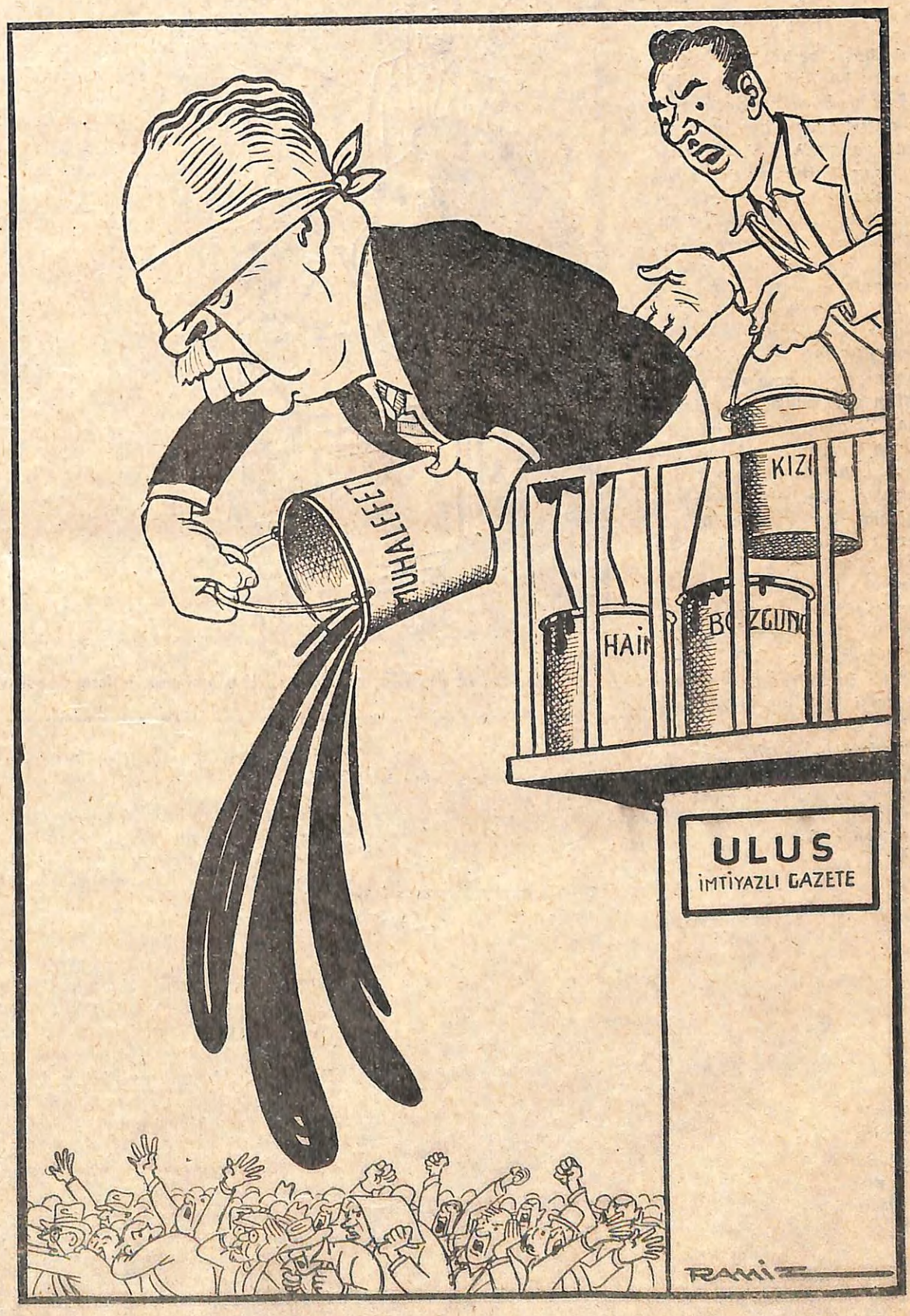

Mürettip — Bayım, okadar çok attınız ki, matbaamızda kara boya kalmadı...

F. R. A. — Zarar yok, kırmızıları yetiştirin!

Teşrev

Hayvanat Bilgileri...

Yazan: **Ertuğrul Şevket**

I

DEVE

Bütün heyet ve heybetile, yamru yumru hörgücü, daima köpüklü ve bir küreği andıran yam yassı ağzıle deve ; her türlü sui istimali yapan, karışık işlere ismi karışan, karaborsa dalaveralarına giren, millet, memleket bahişlerinde daima " kazık " laşan ve batmak için hazır ol vaziyetinde durarak fırsat gözleyen insanları andırır. Bunlar, mintarafillah millete nasıl düşmansalar, develer de öyledir ve " Devekini " lâfı da bu sebeple halkın arasında yayılmıştır.

" Silip süpürmek ", " yalayıp yutmak " atalar sözlerinin de develerin hayatından alınmış olduğuna süphe etmemelidir. Çünki, develer fırsatını, imkânını buldularmı hemencecik büyük bir zevk ve saadet içinde hamurlarını yutuverirler.

Çiğnemek zahmetine katlanmadan küçük bir dil ve gırtlak hareketiyle, kaşla göz arasında bu işi yaparlar ve biz bunun içindirki : Başkalarından ziyade kendi nefsi nefisini düşünerek misafir gittiği evde oturduğu sofrayı adeta talan eden, tabakları bir hamlede silip süpüren, herkes yarı aç yari tok birbirlerinin suratlarına bakınırken gek gek gegiren ve şişen karınlarının patlamaması için kayışını gevşeten, pantalonun düğmelerini cözen insanlara bakar :

— Deve hamur yutar gibi yuttu !

Deriz !

KAZ

Bu, bem beyaz tüylü hayvan; yanlış olarak safdil, avanak, apdal, ahmak vatandaşlara benzetilmektedir.

Hele bir defa kazı gözünüzün önüne getiriniz : O ne hesaplı adım atış, o ne mağrur eda, o ne etrafına yüksekten bakıştır. Bence kaz; kendini olduğundan fazla göstermek isteyen, sanki vucudu bu memlekete rahmetmiş tavrını takınan, halk müşkül bir vaziyette iken : tıpkı kazların : " Vak, vak ! " demeleri gibi sadece kuru bir : " Vah, vah ! " ı bastıran, fakat bir yerden haklı bir feryat yükseldimi, sanki : onu korumak, ortalığı basdırmak için elinde silâh, sopa, kalem ne varsa üzerine yürüyen; merhametli bir vasî maskesi altında ona :

— Sus !

Emrini verenlere benzer. Nasıl ki kaz da hoşlanmadıklarının, beğenmediklerinin üzerine hem kanatlarını aça aça hücüm eder, hem de meşhur kumandasını tekrarlar :

— Tıssss !

FİNO KÖPEĞİ

Onu, sadece bir salon süsü sanırsınız. Fakat, harekâtını bir gözden geçirseniz, yaptıklarına bir dikkat etseniz, parmağınız ağzınızda kalır, şaşırır, hayretlere düşersiniz.

Meselâ çomar sürüleri bekler, icabında kurda hücum eder, sırası geldimi efendisini müdafaa eder.

Halbuki Fino köpeği, geceleri tek başına sokağa bile çıkamaz. Efendisinin zaif bir anında, üzerine saldırsalar, ortalıktan ilk kaybolan Finodur.

Meselâ çomar efendisile beraber aç yatar, ölüme kadar onun yanından ayrılmaz. Halbuki finonun açlığa hiç tahammülü yoktur, derhal kapı değiştirir.

Finonun iki meziyeti vardır. Biri : susta durmasını, iki ayak üzerine kalkarak insan taklıdi yapmasını, sahibini eğlendirmesini bilir

Öteki de : Efendisi kuvvetli iken hasımlarının üzerine saldırmasını, havlaya havlaya ortalığı kargaşalığa boğmasını öğrenmiş olmasıdır. Kendisine (Hoşt) değinceye kadar saldırır, havlar fakat ısırmaz.

İşte : " İt ürür, kervan yürür!" sözü de bu fino köpeği için söylenmiştir.

Vurguncu fotografını çektiriyor:

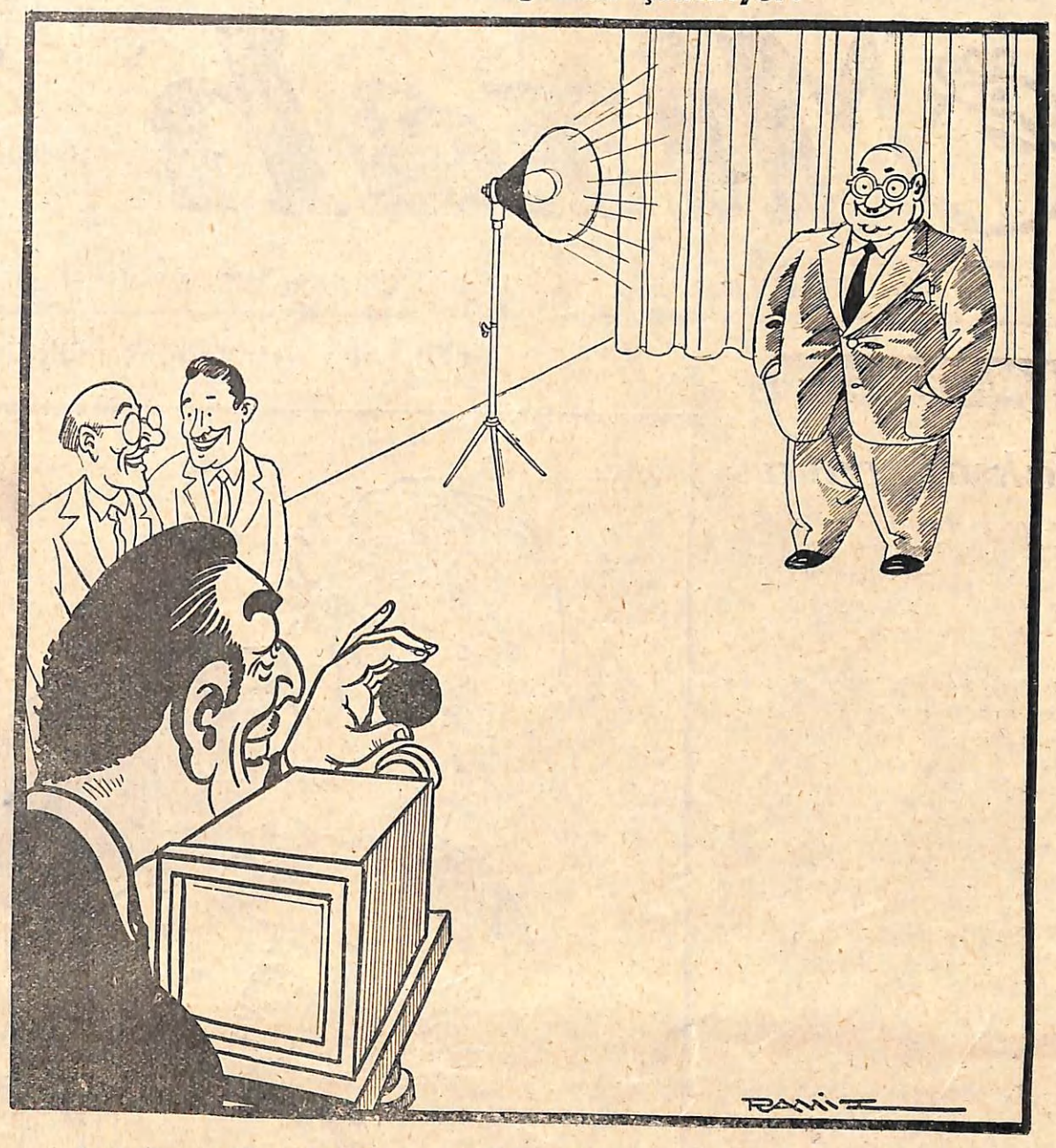

Seyirciler — Ellerini başkasının cebine soksa, resim daha tabii çıkacak !

Yazık değil mi ?

Karakola bir adam geldi :

— Karımla kavga ettik, başıma saksı attı.

Komiser :

— Başınız yarıldı mı? diye sordu.

— Hayır efendim, bir şey olmadı. Fakat karım " eve gelirsen, kalan bütün saksıları başına fırlatırım " dedi. Benim kafam sağlamdır, bir şey olmaz amma, saksılara yazık değilmi ?

Nerede evlenmişler ?

İki kız konuşuyorlardı :

— Bilıyormusun, kardeş ? annemle babam mahkemede, Sulh hakiminin önünde evlenmişler.

— Vallahi hiç zannetmiyorum, kardeşim. Sizin evden sabah akşam gelen gürültüye bakılırsa, annenle baban cinayet mahkemesinde evlenmiş olacaklar...

At Yarışında

Aldı seyirci kız

Bakalım neler dedi?

Babamın cüzdanında ne var ne yok getirdim,
Senin atın üstüne müşterek bahse girdim...

Aldı atın sahibi

Bakalım neler dedi?

Tek ziyan etme diye sen bu bahs üzerinde,
Kazanırdım olaydım eğer atın yerinde!

Aldı seyirci kız

O kadar zahmet etme, yalnız sizin suvari
Himmet etsin de uçsun at üstünde kuşvari...

Aldı atın sahibi

Çoktan düşündü zaten bu işi efendisi:
Suvarinin perhizden kuşa döndü kendisi.

Aldı seyirci kız

Suvarinin uçarı olması neme lâzım;
Atın uçup gitmesi: işte benim niyazım.

Aldı atın sahibi

Atı da hem besledim, hem de çektim idmana;
İki mahmuz yeyince tozu katar dumana;

Aldı seyirci kız

Dizlerinin bağları çözülürse koşarken?
Kesilmiş ayran gibi durulursa coşarken?..

Aldı atın sahibi

Sen de onlar geçince gözünü süzüp bakma,
Suvariyi, atını yarı yolda bırakma!

Aldı seyirci kız

Gözüm baygın olmuşsa bende midir kabahat?
Etrafa bakmayım mı koşuda rahat rahat?...

Aldı atın sahibi

Vermişse Cenabıhak böyle baygın göz size,
Baygın göze bayılan bir gönül vermiş bize!

Aldı seyirci kız

Atın geri kalırsa asıl ben bayılırım,
Hem öyle ki, hekimle, ilâçla ayılırım...

Aldı atın sahibi

Korkma, at kaybetse de kazanırsın sen gene:
Atı satıp sayarım bedelini eline!

Deyip kestiler.

Deli Ozan

Vekil Hazretlerinin teşyi merasiminde:

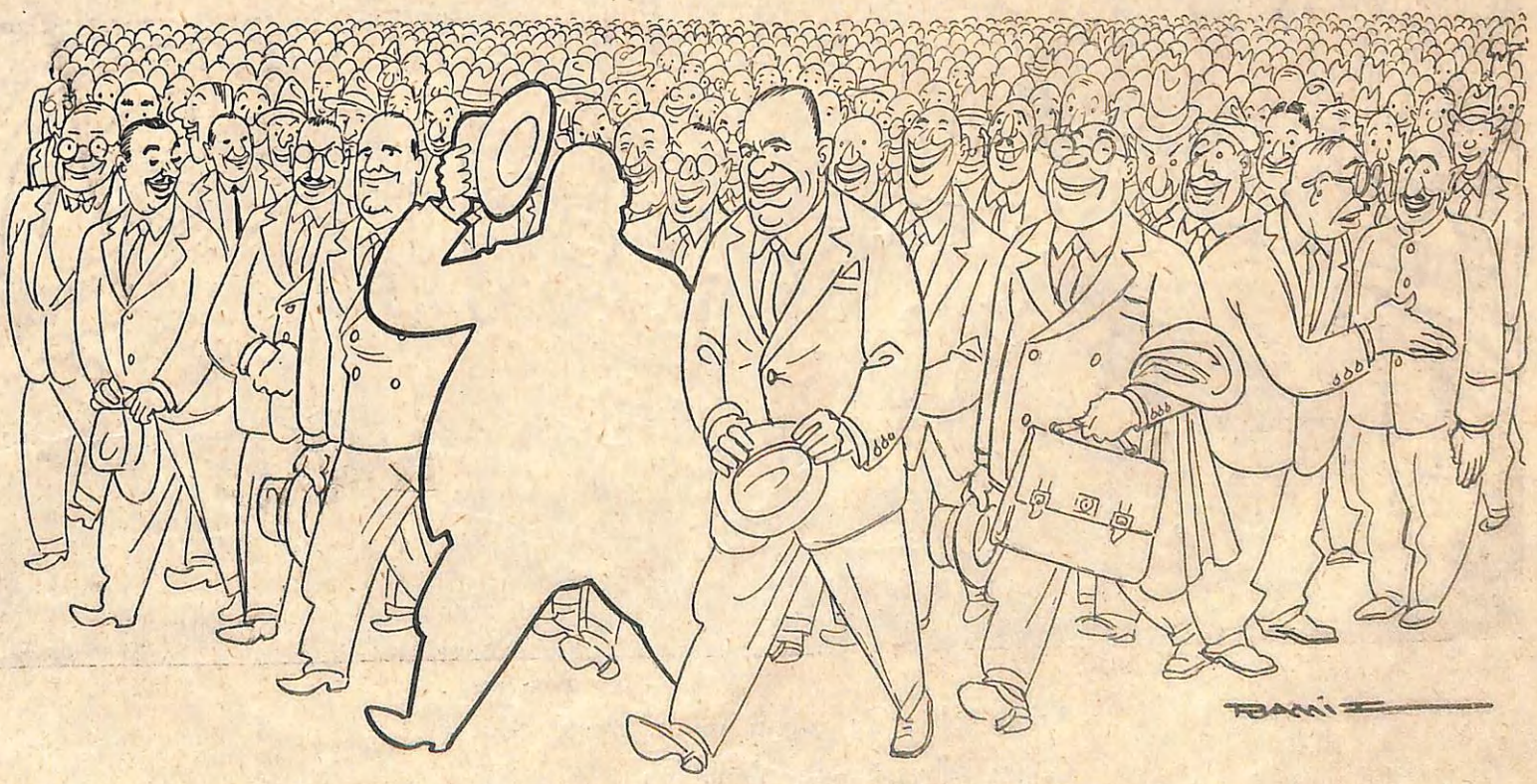

? Daire Müdürü — Veli ağa, sen ne diye geldin? Dairede kalsaydın da eshabı mesalihe meram anlatsaydın!

Bakup ol şuhla naz-u niyaz meşk ederiz,
Gülün tebessümüne, bülbülün teranesine.

"NEDİM"

Mevsim biterken:

– Şu delikanlı, derviş gibi etrafımda fazla dönüyor... Acaba beni harman sonu mu zannetti!

Hikâyecik:

Daktilo ! ?

Gazetedeki ilânı gören genç kız, " Lüks " idhalât komisyoncusunun cafcaflı yazıhanesine hışım gibi girmişti :

— Daktilo arıyormuşsunuz ?

Adımlarının rüzgârından kıvrılan eteği, henüz dizlerine sarılmamıştı ki, koltukta ayak ayak üstüne atınca, o etekler bir paraşüt gibi yeniden kabardı, söndü..., ucundan taze bir erik gibi başparmağı görünen delikli iskarpinini durmadan sallıyordu.

Komisyoncu iştahla yerinden oynadı. İlk sorduğu süal şu oldu:

— Alacaklı gelirse ne yaparsın ?

— Büromda alıkor, size ait masraflardan bir kısmını ona gördürürüm...

— Verecekli gelirse ?

— Gene büromda alıkor ve fazlasiyle sökülmeden yakasını bırakmam.

— Karım telefon ederse ?

— " Ortaklariyle komisyon halindedir. Pek mühim işleri var." demesini pekâlâ beceririm amma, bir kaç gün için saha dışında geçimimi sağlayacak ayrı bir tahsisat verirseniz: çalışmamı beğenmediğiniz için beni kovmak üzere olduğunuzdan, işleri kendiniz görmek zorunda kaldığınızı, eve bir az geç geleceğinizi söylerim. Ve kendisinden araya girmesini rica ederim.

— Faydası ?

Bir kahkaha koparark :

— Siz de olur kurnazlardan değilsiniz, bilmemezlikten geliyorsunuz..., benim gibi genç ve güzel daktiloyu kovmak için bir insanın işine ve ailesine ne kadar bağlı olması lâzımgeleceğini kestiremiyor musunuz ? Karınız buna inanır, ve başka zamanlar, istediğiniz kadar geç kalabilirsiniz... ve ahret süallerinden kurtulursunuz.

— Sonra..?

— Sonra, karınızın şefaatiyle tekrar buraya girerim; daha emniyetle .. çalışırım.

— Ne ruj kullanıyorsunuz ?

— Kiss Proof ..

— Demek sizin için ayrıca rujlar tedarik etmeğe mecbur olacağız.

— Ona süphe mi var... Amma üzeri Amerikan markalı muhafazalar toplatup, içersine yerli çubuklar sokulmuşunu hediye etmeğe kalkışmayın... yutmam.

— Sabahları erken gelebilirmisin ?

— Akşamlara bağlı..!

— Akşamları kaça kadar çalışırsın ?

— Daha önceki günlerin sabahı bilir..!

— Şahsi ziyaretçilerin var mı dır ?

— İstemezseniz, burada kabul etmem.

— Ya izin meselesi ?

— Bana hoş görünmeğe muvaffak olursanız, işlerin bizi yorup bitirdiği zamanlarda, yanı başınızda " kızınız gibi " kalmaklığıma müsaade etmez misiniz ? Hem ben sizden bir şeyler öğrenirim... Benden iyi daktiloyu nereden bulacaksınız !

Komisyoncu :

— Peki, dedi. Yarın sabahtan tezi yok, hemen işe başlayınız.

— Mersi...

Genç " daktilo " tekrar yerinden fırlayup " By, by..! "diyerek kapıdan çıkacağı sırada, komisyoncu akıma en mühim şey gelmiş gibi birdenbire bağırdı :

— Pardon..! Bir dakika durunuz. Makine ile yazı yazmak biliyormusunuz ?

— Amaaan efendim...! Onun da sözü mü olur.. Çat pat zaten yazardım... Sayenizde adamakıllı pişeriz... olmaz mı ?

Lüks idhalât komisyoncunun artık diyeceği kalmamıştı :

— Pekâlâ, kabul ettim, dedi. Yarın sabah derhal makineye geçiniz.

HİKMET MÜNİR

Çamaşır değiştirir gibi...

— Biz, kadınların düşünceleri erkeklerden daha temizdir.

— Tabii kardeş, o kadar sık değiştiriyoruz ki...

— Bizim emekli maaşları artacak diye bir ihtimal vardı. Hâlâ bir ses çıkmadı.

— Nasıl çıkmadı. (Bir ihtimal daha var, o da ölmek mi dersin) diye şarkısı bile çıktı!

Çömezin Röportajları: 9

Kimin Kızını Almalı?

o

Çizen: RAMİZ

Çömez— Kimin kızını almalı?

Mebus— Ölünceye kadar beraber olmak istersen mebus kızı al, bir seçtin mi bir daha ayrılmasına imkân yoktur!

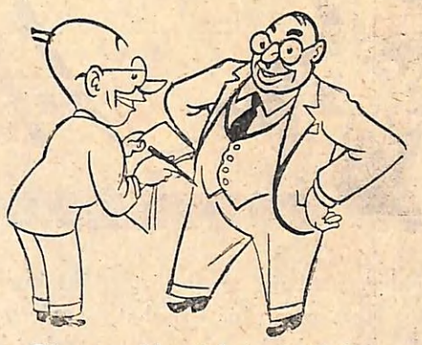

Çömez— Hangi kızı almalı?

Demokrat— Bir demokrat kızı almalı, fazla konuştuğu zaman susturması kolay olur!

Çömez— Kimin kızını almak iyidir?

Memur— En iyisi memur kızıdır. Mahrumiyete alışık olduğu gibi vaadla yaşamasını da bilir!

Çömez— Kızların iyisi hangisidir?

Dalkavuk— Benim kızımdır. Başkaları gibi kuyruk sallayacağına kavuk sallar!

Çömez— Nasıl kız almalı?

C. H. P. li— Partili kızı almalı, çeyizi yoksa bile damada bir sandalye olsun hediye eder!

Çömez— Kimin kızını almalı?

Muallim— Muallim kızı al, ufaktan büyüğe kadar evdekileri birer birer okutur!

Çömez— Nasıl kız almalı?

Sanatkâr— Alınca sanatkâr kızı almalı. Hayal ile geçinmeğe alışıktır. Beslemeye de lüzum yoktur!

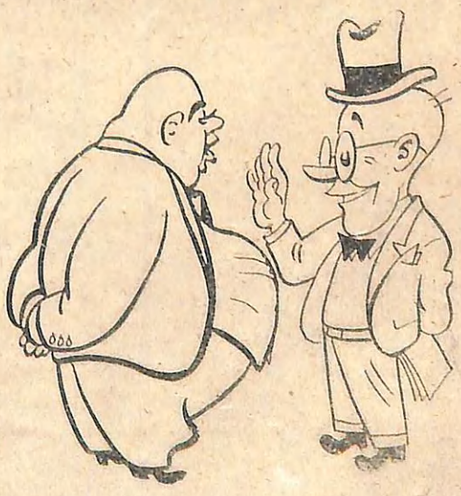

Çömez— Kimin kızını almalı?

Vurguncu— Benim kızımı almalı, tahta eve gireceğine hiç olmazsa altın kafese girersin!

Hikâye

Tatlı Yanlışlık

Yazan:
ÇALÇENE

Nihat, zatürrie geçirmişti. Doktorlar, uzun bir istirahat tavsiye ediyorlardı:

— Hiç değilse, bir deniz kenarında iki üç ay kalmalısınız!

Diyorlardı.

Kendisine altı aylık rapor vermişlerdi. Çalıştığı müessese böyle kıymetli bir mimarı elinden kaçırmamak için Nihada istediği kadar para veriyor, patron:

— İsterseniz İstanbula gidiniz, diyordu. Arada bir gönderdiğimiz plânları gözden geçirir, sonra istirahatinize bakarsınız.

Nihat da bunu düşünüyordu. Şöyle Adada bir kaç ay geçirmek hiç de fena olmıyacaktı.

Birgün valizlerini topladı:

— Ben, Adada kalmağı kararlaştırdım, dedi. Hem dinlenir, hem eğlenirim.

Patron da memnun olmuştu, kendisine Adada bulunan bir ev tellâlının adresini verdi:

— Güzel bir eve taşınırsan, arada bir sana misafir geliriz, biz de günümüzü gün ederiz.

Demişti.

Nihat, trene bindiği zaman vücudunda müthiş bir yorgunluk hissetti; besbelli ki, yola çıkmak için hazırlanmak bile kendisini yormuştu. Vagonlideki yatağına erkenden girerken:

— Çok halsizim, diye mırıldandı. Uzun boylu dinlenmeğe ihtiyacım var.

★

Tellâl ona çok güzel bir ev bulmuştu. Kırklık bir rum madamının çamlar arasına gömülmüş iki katlı, şirin bir evi.

Madam dul ve sessiz bir kadındı. Biri on sekiz, öteki yirmi yaşında birbirinden güzel iki kızı vardı. İkisi de mandolin çalıyorlar, ikisi de güzel şarkılar söylüyorlardı. Nihat, her gün biraz daha kuvvetlendiğini, biraz daha neşesini bulduğunu hissediyor; iki kızın, Ana ile Despina'nın yanlarından ayrılmıyor, mehtaplarda onlarla beraber dolaşıyor, çamların altında beraber şarkı söylüyordu. Genç yüzü adamakıllı renklenmiş, sıhhati tamamen yerine gelmişti. Ana ve Despina ile kord'a gidiyor, tenis oynuyor, iki kardeşi güldürmek için yanlış hareketler yapıyor, topu kaçırıyordu.

İki katlı şirin ev, masallardaki mes'ut yuvalardan biri haline gelmişti. Orada yalnız kahkaha, yalnız mandolin sesi yükseliyor ve güzel rum şarkıları işitiliyordu.

Nihat, yemekleri de bu üç kişilik aileyle beraber yiyordu. Bir akşamdı, sofradaydılar. Buz gibi, altın köpüklü bira içiyorlar, gülüşüyorlardı. Bir aralık Nihadın ayağına bir ayak hafifçe değdi. Bir tesadüf olması ihtimali karşısında Nihat buna pek ehemmiyet vermedi. Fakat, birkaç saniye sonra temas tekrarlandı. Sonra bir ayak Nihadın ayağının üzerine geldi, âdeta bir kuş gibi kondu.

Nihadın kalbi heyecan içindeydi. Acaba bu ayak kimindi? Ana'nın mı? yoksa Despina'nın mı? Gözlerini Ana'ya çevirdi: Onun yüzünde hafif bir tebessümün bir gül gibi açtığını gördü. Bu mat yüzlü güzel kız, demek kendisini seviyordu. Nihat birdenbire utandı. Bu kadar iyi kalbli, bu kadar güzel bir kızı niçin şimdiye kadar ihmal etmişti.

O akşam el ayak çekildikten sonra, Ana'nın odasına girdi; o, hiç şaşırmamış gibiydi. Bir anda dudakları birleşti.

★

İki akşam sonraydı. Ana, su getirmek için sofradan kalkmıştı. Birden Nihat ayaklarında bir temas hissetti. Hayret, bu temas, ilk temasın ayniydi. Demek kendisini seven Ana değildi. Gözleri Despina'ya çevrildi: O, sitemli bir bakışla gözlerini kendisinden kaçırıyordu, demek... O kadar üzüldü ki... Bu nefis vücutlu, bu şakrak kahkahalı kıza azap çektirmek doğru muydu? onun aşkına cevap vermemiş olmak.. az daha utancından yerin dibine batacaktı.

O akşam, el ayak çekildikten sonra Despina'nın odasına gitti. O, haftalardanberi kendisini bekleyen zalim sevgilisi Nihadı kollarının arasında sıktı, sıktı.. sanki bütün hıncını almağa uğraştı.

★

Sonbahar gelmiş, tatil bitmişti. Artık Nihat Ankaraya dönecekti. Valizlerini hazırlamağa başlamıştı. Birden odaya dul madam Katina girdi. Dudakları büyük bir acıyla kıvrılmıştı:

— Nihat bey, diye kekeledi. İhtiyar olduğumu, artık sevilemiyecek bir çağa geldiğimi bana siz anlattınız!

Nihat şaşkın gözlerle onu süzerken, madam Katina sözüne devam etti:

— Ayağınıza o kadar bastım, birgün bile yüzüme bakmadınız!

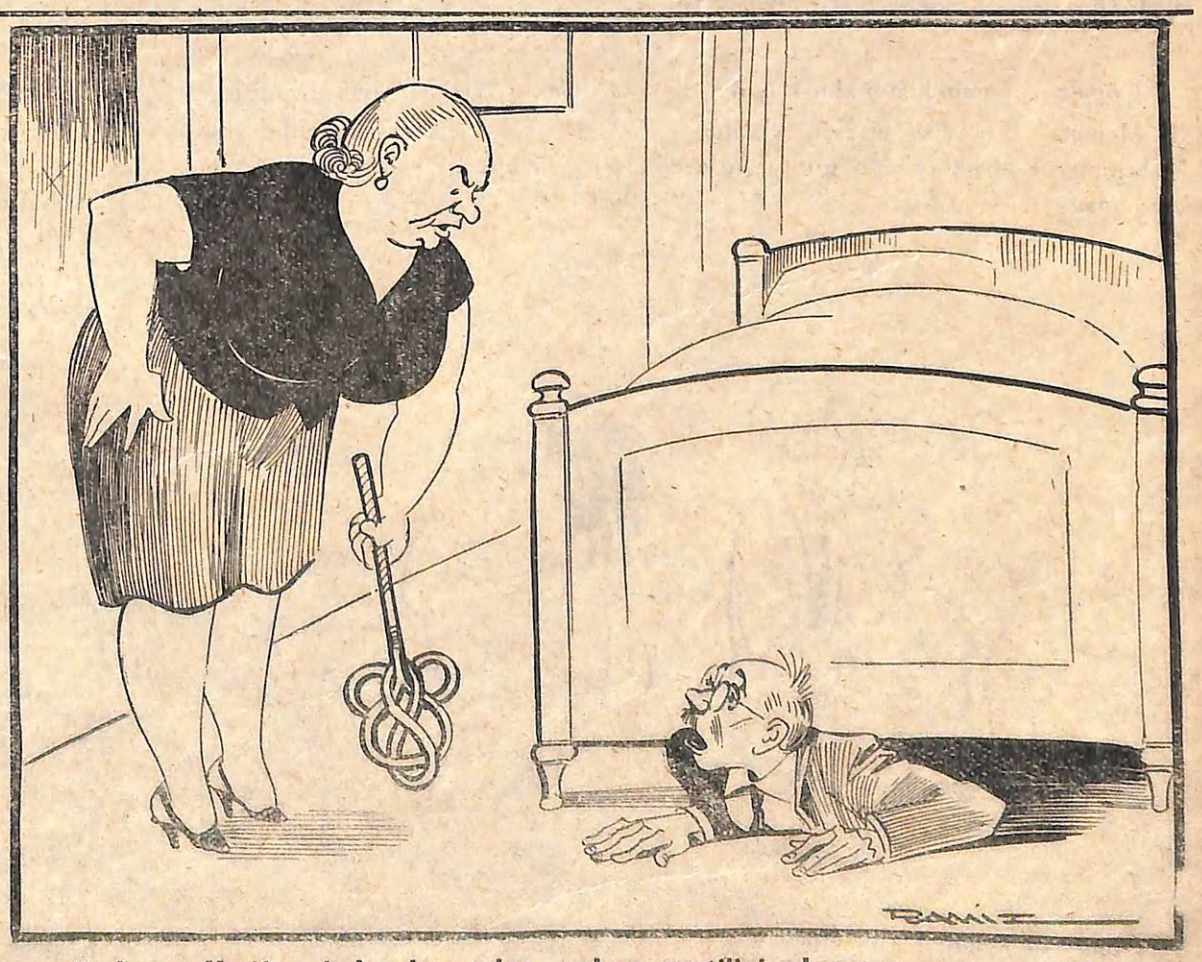

Kadın — Herif, çabuk çık oradan, yoksa pestilini çıkarırım senin...
Kılıbık koca — Çıkmıyacağım işte, bu evin erkeği benim, burada ancak benim sözüm geçer, anladın mı ?!

Siper

Doğan Nadi, yeni aldığı otomobili üzerinde imtihan veriyordu.

Bütün sorguları muvaffakiyetle cevaplandırdıktan sonra kendisinden şunu da sordular :

— Pekâlâ; " çamurluk " nedir ? onu da anlatırsan ehliyetnameyi aldın demektir.

Doğan Nadi'nin derhal fikra muharrirliği tuttu ve :

— Politika hayatına girecekler e lâzım olan bir seydir, dedi..

Gece yarısı telefonu...

Rahmetli Hazım Körmükçü, bir zamanlar küçük bir köşe halinde açtığı piyango gişesini yavaş yavaş genişleterek, büyücek bir birahaneye çevirmişti.

Geç vakıtlara kadar açık kalan, oldukça girintili çıkıntılı bu birahaneden, bir akşam evine dönüp rahatça uykuya dalmıştı.

Gecenin saat üçünde acele acele telefon çaldı. Hazım telefonu açtı. Bir ses :

— Dükkânınız sabahleyin kaçta açılır ?

Sorulacak sual mı bu şimdi ? Hazım'ın fena halde canı sıkılmıştı :

— Dokuzda ! dedi ve kapadı.

Tekrar uykuya daldı. Yarım saat kadar uyumuş uyamamıştı ki, telefon tekrar çaldı. Ayni ses:

— Sabahleyin dükkânınız kaçta açılır ? diye tekrar sordu

Hazım bu sefer fena halde kızmıştı :

— Dokuzda dedik ya, be mübarek ! diye kaykırdı... Tam dokuzda..! Bir dakika evvel giremezsin.

Telefondaki ses cevap verdi :

— Girmek istiyen kim yahu.. Ben akşamdan içerde kapalı kalmışım. Çıkmak istiyorum..!

Neresiy miş ?

Falih Rıfkı üe Ahmet Emin gezip gördükleri yerleri anlatıyorlardı.

Falih Rıfkı :

— Londra dünyanın en sisli şehridir, dedi.

Ahmet Emin itiraz etti :

— Hayır, ben Londra'dan daha sisli bir yer gördüm.

— Neresi ?

— Vallahi, o kadar sis vardı ki neresi olduğunu anlayamadım !

Sebep

İstanbul Vali ve Belediye reisi doktor Lütfi Kırdar, bir ahpabına misafir gitmişti. Şuradan buradan konuşulurken, evin genç kızı yoğurtlardan ve yoğurtçulardan şikâyet etti. Doktor Lütfi Kırdar'a:

— Her şeyle meşgul oluyorsunuz, dedi. Şehri imar etmeğe uğraşıyorsunuz, ete, sebzeye nark koyuyorsunuz, çöpçülere saray yaptırıyorsunuz, yeni caddeleri merdivenlerle süslüyorsunuz. Fakat, şu yoğurtçularla kat'iyyen meşgul olmuyorsunuz.

Vali ve Belediye reisimiz kendisine mahsus tebessümiyle gülümsedi ve büyük bir nezaket içinde:

— Efendim, dedi. Ben müslüman bir adamım. Bu sebeple yoğurtçulara hürmet ederim. Çünkü onların hepsi keramet sahibi kimselerdir. Böyle olmasalar hiç suyu dondurup yoğurt haline getirebilirler mi?

Efendilik

Nizamettin Nazif, kendine geçen bayramda bir elbise yaptırmıştı. Aradan bir sene geçti, terziye borcunu vermedi.

Geçen gün karşılaştığı zaman terziye çıkıştı :

— Yahu, sen ne biçim adamsın, monşer ! Hadi ben unuttum gitti, sen niye borcunu istemedin ?

Terzi güldü :

— Ben efendi insanlara borçlarını hatırlatmam.

— Peki amma, müşterilerinden paranı nasıl alıyorsun ?

— Beklerim bir sene zarfında vermezlerse efendi insan olmadıklarına hükmederim, bunun üzerine isterim !

Vicdan

Salamonun oğlu bir kitapta " vicdan " kelimesine rastlamıştı. Bunun ne demek olduğunu babasına sordu.

Salamon, bir misâlle kısaca anlatmağa çalıştı :

— Farz et ki bir kadın benden bir şey alıyor. Çıkarıp beş lira veriyor.. Paranın üstünü veriyorum. Kadın gidiyor. Fakat kapıdan çıkar çıkmaz bakıyorum ki kadının verdiği beş lira değil, on liradır. O anda " acaba bu yanlışlığı ortağıma söylesem mi, söylemesem mi ? " diye düşünmeye başlıyorum. İşte buna "vicdan" derler oğlum !

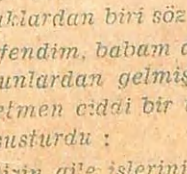

Doğru lâf !

Taksim belediye gazinosunda konserler veren meşhur yıldız Rosita Serrano değerli ses san'atkârımız Müzeyyen Senar Işıl'la tanıştırıldı. İkisi de birbirlerinden dehşetli hazettiler. Biri evinde, öteki otelinde birbirlerine ziyafet verdiler. Boş saatlerinde birbirlerinin konserlerine gittiler.

Birgün Rosita Serrano, Müzeyyen Senar Işıl'a:

— Siz, dedi. Amerikada olsaydınız, hakkınızda kimbilir ne yazılar çıkar, sesiniz ne kadar methedilir, ortalık kimbilir nasıl velveleye verilirdi?

Müzeyyen Senar gülümsedi:

— Hiç te zannetmiyorum, dedi. Çünkü: Amerikada güzel sese rağbet olsaydı, hiç sizin dışarı çıkmanıza müsaade ederler miydi?

Aile işleri

Derste, öğretmen dünyanın ve insanların nasıl yaratıldıklarını anlatıyordu.

Çocuklardan biri söz alarak :

— Efendim, babam diyorki biz maymunlardan gelmişiz, dedi.

Öğretmen ciddi bir tavırla çocuğu susturdu :

— Sizin aile işleriniz bizi alâkadar etmez, oğlum !

Dişçide

Bir adam karısını dişçiye götürdü Muayene odasında " vizite 1 lira " diye yazıyordu. Fakat kadının dişini çektikten sonra dişçi, adamdan 5 lira istedi.

Kadının kocası :

— Niçin? diye sordu. Vizite bir lira değil mi ?

— Öyle amma, ben dişini çekerken karınız o kadar bağırdı ki, bekleyen dört kişi kaçtı... !

Bir Süal

Gece bir az keyfli bir halde gelmişti Karısı. her zaman olduğu gibi gene söylenmeğe başladı. Adam soyundu, elini, yüzünü yıkadı yatağa girdi. Karısı halâ söyleniyordu.

Bir saat kadar sonra uyku bastırmağa başladığı zaman, kadın söylenmesine devam ediyordu

Adam uyudu uyandı. Sabah olmuştu. Fakat karısının halâ homurdandığını isitti. Başını yorgandan çıkararak :

— Bana bak hanım, diye seslendi. Dün gecedenberi halâ söyleniyormusun, yoksa bu sabah yeniden mi başladın ?

Maşallah !

Fatma nine para çantasını düşürmüştü. Karakola gitti. İki gözü iki çeşme ağlayarak başına gelenleri anlattı.

Komiser ihtiyar kadının omuzunu okşayarak :

— Sen merak etme, nine, dedi : biz İstanbul'un altını üstüne getiririz, çantanı buluruz.

Fatma nine dualar ederek karakoldan çıktı. Biraz yürüdükten sonra İstanbul'un o bitmez tükenmez kanalizasyon kazılarından birile karşılaştı. Fatma nine toprağı kazan işçileri görünce :

— Maşallah dedi, hiç vakit kaybetmeden işe koyulmuşlar...!

İmtiyaz Sahibi
ve Neşriyat Müdürü: M. N. ÜYKEN
Basıldığı yer:
PULHAN MATBAASI — İstanbul

TOMBUL TEYZE

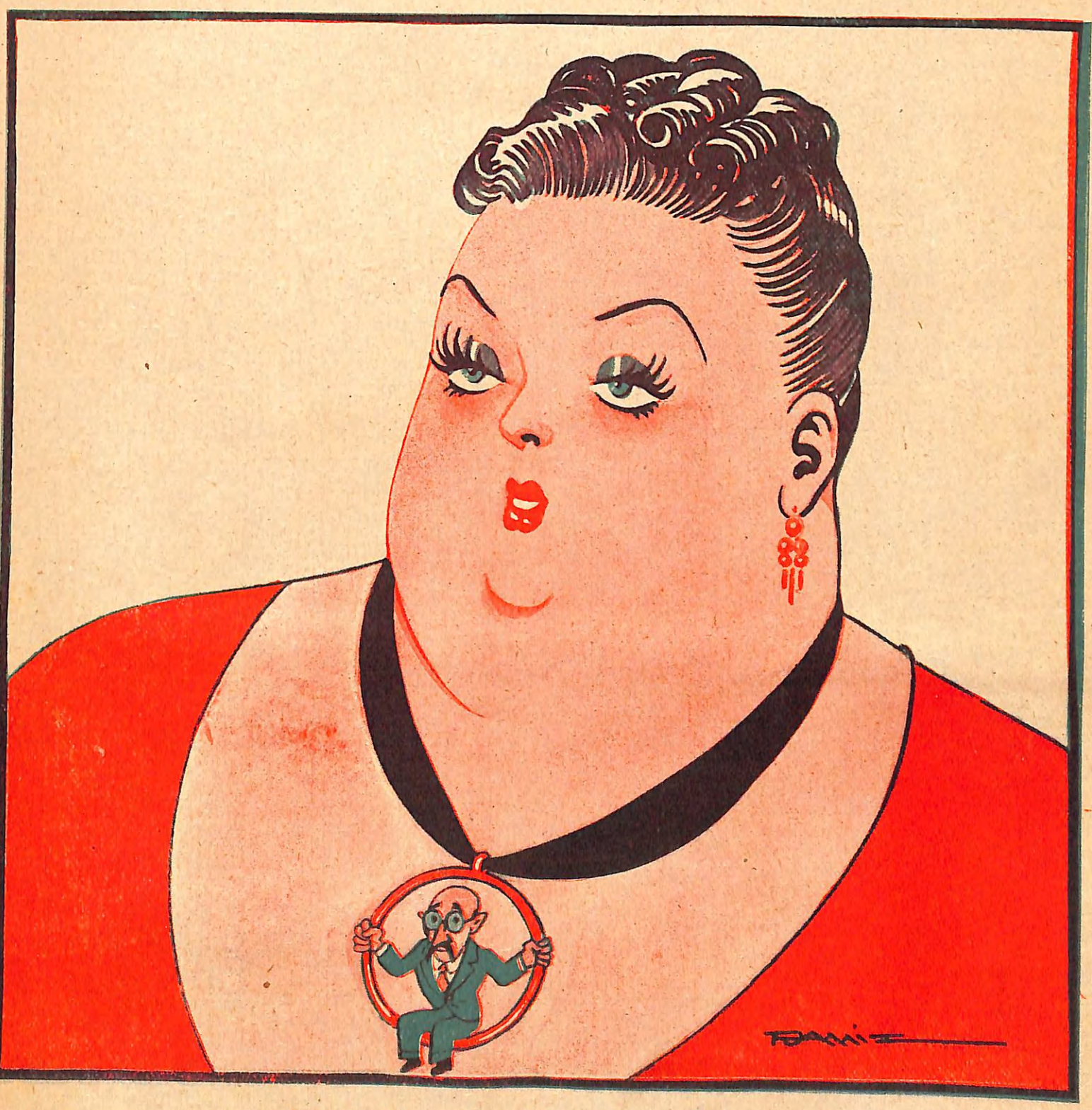

Herkes boynuna bir antika takıyor...

Tombul Teyze – Kocacığım, ben de seni takayım da elâlem antika görsün !

T.T POSTASI

İzmir: Toygar Musluoğlu

S— Sevgili teyzeciğim, bayım Izmirin meşhur terzilerinden biridir, size pardösü dikip hediye edecek. Vücut ölçünüze göre kaç top kumaş lâzımdır?

C— Tam ölçümü istiyorsanız Bayındıra zahmet ediniz orada bay Yayha Kerimin Yıldız fabrikasında benim ismimi taşıyan bir zeytinyağı tankı vardır, onun ölçüsünü alın, ne kadar kumaş lâzım olduğunu anlarsınız!

Zonguldak: ME. CE.

S— Sayın teyzecığim, sünnet düğününüzü ani yaptığınız için bulunamadık. Hediyemizi ne ile gönderelim?

C— Yakında Misuri gene gelecekmiş, o kâfi gelirse onunla gönderirsiniz!